

Ratsastusseura Majoran 20 vuotta

**Ratsastusseura Majoran täyttää 20 vuotta 26.9.2009.
Merkkipaaluja juhlittiin seuramestaruuskisojen
yhteydessä sunnuntaina 24.5.2009 Leppävaaran
tallilla.**

**Kuvassa Heikki Mutikaisen ratsu Majoran, jonka
mukaan seura on nimetty.**

Ratsastusseura Majoran 20 vuotta

Leppävaaran ratsastuskoulu vuoden vanhempi

Hannele ja Heikki Mutikaisen perustama Leppävaaran ratsastuskoulu aloitti toimintansa keväällä

1988. Mutikaiset olivat perustaneet yrityksensä Old Horsemanship kaksi vuotta aiemmin, vuonna 1986. Alussa ratsastuskoulu oli pieni ja tuntihevosta oli vain seitsemän: Knud, Consul, Alonso, Senator, Joost, Tabasco ja Basser ja poneja kolme: Fokker, Gong ja Karino. Ratsastuskoulun perustamisen jälkeen seuran perustamiseen mennessä, noin puolentoista vuoden aikana, ratsastuskoulu oli jo kasvanut, ja tunnit jaettiin poni- ja hevostunteihin.

21 vuodessa tallin asukasmäärä on moninkertaistunut ja keväällä 2009 ratsastuskoululla oli käytössään 24 opetushevosta ja 18 opetusponia. Lisäksi yksityispuolella asustaa Mutikaisten ja opettajien omistuksessa olevia hevosia kahdeksan. Hevosten ja ponien määrän kasvettua myös tallihenkilökunnan ja opettajien määrä on lisääntynyt. Nykyisin Heikki ja Hannele Mutikaisen lisäksi tunteja pitää neljä opettajaa, hevosista huolta pitää kaksi tallityöntekijää sekä useita viikonlopputyöntekijöitä.

Hevosten ja ponien hoitajasysteemi käynnistyi heti Leppävaaran ratsastuskoulun aloitettua toimintansa. Ensimmäisiä hoitajia olivat mm. Susanna Nieminen, Inka Timonen, Annika Holmborg, Maria Taberman, Tuula Pyysalo, Sara Maattola-Lindholm sekä Minna Ojala ja Katriina Rautvuori.

Rs. Majoran synty 26.9.1989

Ratsastusseura Majoran ry perustettiin 26.9.1989 Leppävaaran ratsastuskoululla, sen rekisterinumeroiksi tuli 152635 ja kotipaikaksi Espoo. Perustamisasiakirjan allekirjoittivat Heikki Mutikainen, Maarit Seitsonen ja Kari Kuikka. Vahvoina taustavaikuttajina seuran synnyssä olivat myös Hannelen vanhemmat Ati ja Leena Rajakaltio.

Seuran perustamiskokousta oli valmistelu huolellisesti etukäteen ja edeltäviä kokouksia oli järjestetty useita syksyllä 1989. Pohdinnassa olivat mm. sellaiset asiat, että tarvitaanko seuraa ylipäänsä, mikä sille annetaan nimeksi, onko seura viisasta rekisteröidä vai ei, minkälaiset toimintasäännöt muokataan ja millä rahoilla toimintaa pyritetään. Tärkeissä rooleissa seuran alkutaipaleella urakoivat mm. Maarit Seitsonen, Linnea Fagerroth ja Marttiina Jaatinen.

Perustavassa kokouksessa oli läsnä kaikkiaan 35 tulevaa jäsentä, joista jopa 24 oli juniori-ikäisiä. Ensimmäisen hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Heikki Mutikainen ja sihteeriksi Maarit Seitsonen. Muita jäseniä olivat Linnea Fagerroth, Marttiina Jaatinen, Kari Kuikka, Riitta Hyvönen ja Ritva Pesonen. Kari Kuikan aloitteesta seuran nimeksi tuli Ratsastusseura Majoran, eikä esim. Leppävaaran Ratsastajat, koska lyhenteenä se olisi taipunut muotoon LepRa ja viitannut ikävästi sairauteen.

Nimi Rs. Majoran viittaa Heikki Mutikaisen entiseen kisahevoseen, Majoraniin, jolla hän oli mm. sijoittunut kansainvälisesti ja saavuttanut SM-mitaleita. Se käyskenteli arvonsa mukaisesti tallin mailla vapaana. Ratsukon menestyksestä on sen verran aikaa, että alkuvuosien jälkeen seuran nimeä ei enää osata yhdistää hevoseen, vaikkakin nimi herättää edelleen uteliaisuutta ja kysymyksiä, mistä se juontaa.

Maneesin avajaisia vietettiin 23.10.1989, ja seuran logo otettiin käyttöön vuonna 1990.

Jäsenmäärä on vakiintunut yli 200:aan hevosystävään

Rs. Majoranin ensimmäisenä toimintavuonna jäseniä rekisteröitiin 35. Ensimmäisen kokonaisen toimintavuoden 1990 päättyessä jäseniä oli jo lähes 80 ja vuonna 1991 jäsenistön määrä ylitti ensimmäisen kerran sadan henkilön rajapyykin. Yli 200 jäsenen lukema saavutettiin ensimmäistä kertaa vuoden 1999 lopussa, vuonna 2000 jäseniä oli 210. Toistaiseksi seuralla on parhaimmillaan ollut jäseniä n. 250, vuonna 2006. Juhlakeväänä huhtikuussa 2009 Rs. Majoranilla oli jäseniä 234

henkilöä. Jäsenistöstä valtaosa on naisia, miesten lukumäärä on pyörinyt kymmenen kieppeillä.

Rs. Majoran on Suomen Ratsastajainliiton (SRL) jäsen. SRL:n jäsenetuihin kuuluvat mm. Hippos-lehti sekä tapaturmavakuutus, joka korvaa ratsastustoiminnassa sattuneita vahinkoja. Muina jäsenetuina seura on tarjonnut jäsenilleen mm. alennuksia seurakilpailujen lähtömaksuihin ja muiden tapahtumiensa sisäänpääsymaksuihin, junioreiden Hubertuksen ruokailun sekä pikkujoulujuhlat.

Edellisten lisäksi Rs. Majoran järjestää Suomen Ratsastajainliiton merkkisuorituksia ja mahdollisuuksien mukaan jäsenet voivat osallistua SRL:n järjestämille kursseille sekä alueellisiin tai kansallisiin kilpailuihin.

Seurakilpailut näkyvin osa toimintaa

Seurakilpailuista muodostui nopeasti Rs. Majoranin toiminnan keskeinen osa, ja ne ovat sitä edelleen. Ensimmäiset seurakilpailut järjestettiin 12.11.1989, luokkina olivat ryhmäkoulu, yksi rataesteluokka sekä kaksi leikkiä.

Ensimmäiset tallikisat Leppävaaran ratsastuskoulussa järjestettiin jo helmikuussa 1989 ja kilpailuluokat olivat silloin ryhmäkoulu I, ryhmäkoulu II, pujottelu, satulointi, hedelmäratsastus, kanamunaviesti, musiikkiratsastus, tynnyriratsastus ja rataesteet.

Vuosien mittaan kilpailujen luokat ovat muuttuneet ja Hannele Mutikainen on vaikuttanut vahvasti seurakisoissa kilpailtavien luokkien valintaan. Rs. Majoranin seurakisat ovatkin kuuluisia siitä, että ohjelmassa on tavallisuudesta poikkeavia ohjelmia, esimerkiksi saksalaisia kouluratsastusohjelmia ja paljon ryhmäkoulukilpailuja. Ulkopuolisia kouluratsastustuomareita on vierailut ja vierailee edelleen seurakilpailujen tuomareina. Valtaosa heistä on kiitellyt tavallisuudesta poikkeavaa luokkavalikoimaa ja moni on myös kiitellyt ratsastajien, hevosten ja ponien tasoa: Helppo-A – tasoiset koululuokat kun eivät yleisesti ole seurakisojen arkipäivää.

Hannele ja Heikki toivat ajatuksen ryhmäkoululuokista Saksasta, Suomessa niitä luokkia ei 1980-1990 -luvulla järjestetty. Tallin ja seuran asiakaskunnassa oli toiminnan alkutaipaleella mukana paljon pieniä ja aloittelevia ratsastajia ja ryhmäkouluajatus sopi hyvin siihen joukkoon. Näin kynnys lähteä mukaan kilpailuihin madaltui.

© Majja Virtanen

Seuramestaruuksia, Majoran Cupeja ja Kesä Cupeja

Ensimmäisenä kokonaisuena Rs. Majoranin toimintavuonna 1990 järjestettiin kaikkiaan kuudet kisat. Kuluvana vuonna 2009 kisoja on ohjelmassa kahdeksan. Keskimäärin kisoja on järjestetty vuoden aikana kuudesta kahdeksaan.

Seuramestaruudet on alusta asti ratkaistu kevätkauden päätteeksi. Vuodesta 1993 lähtien kevätkauden päättäjäiset on järjestetty seuramestaruuskilpailujen yhteydessä. Seuramestaruuskilpailuissa ja muissa tapahtumissa on välillä päästy nauttimaan opettajien järjestämästä tauko-ohjelmasta ja Mutikaisten ratsastusnäytöksistä. Vuodesta 1993 lähtien juniorit ja seniorit ovat ottaneet yhteen pesäpallo-ottelun tai köydenvedon merkeissä.

© Maija Virtanen

Erityisen menestyneitä ratsastajia Majoranin seuramestaruuskiisoissa ovat olleet kahdeksaan mestaruuteen kouluratsastuksessa yltänyt Susanna Salmio ja 1990-luvulla viisi eri mestaruutta sekä koulu- että esteluokissa ratsastanut Jonna Vepsä. Neljää Majoran -mestaruutta ovat puolestaan juhlineet Tuula Pyysalo (esteet ja koulu), Piia Ahtee (esteet ja koulu) sekä Elisa Leppilampi (koulu).

Majoran Cup -kiertopalkinto luovutettiin ensimmäistä kertaa vuonna 1999, tuolloin sen sai Mia Virtanen. Majoran Cupin voittaa koko vuoden aikana eri kisoissa eniten pisteitä kerännyt ratsastaja. Myös paras hevonen ja poni on palkittu vuodesta 2003 lähtien. Kesällä 2002 järjestettiin ensimmäistä kertaa kaksipäiväiset kesäkilpailut, joissa kilpailtiin toisena päivänä koulu- ja toisena estekilpailut. Sekä koulu- että esteratsastuksessa kilpailevat ratsastajat osallistuvat Kesä Cup -yhteiskilpailuun, ensimmäistä kertaa vuonna 2002 palkinnon voitti Piia Ahtee.

Seurakilpailujen lisäksi Rs. Majoran on järjestänyt yhdessä Oy Old Horsemanship:in ja Trans Horses Ky:n kanssa kansalliset A-tason kouluratsastuskilpailut vuonna 1995.

Ensimmäinen valmennusryhmä perustettiin 1991, ryhmää ohjasi tuolloin Heikki Mutikainen. Tallilla toimi 1990-luvun alussa aktiivisesti myös vikellysryhmä.

Menestystä myös tuntiratsastajien SM-kisoista

Ratsastusseura Majoranin ratsukot ovat osallistuneet vuosittain tuntiratsastajien SM-kisoihin, sekä koulu- että estekilpailuihin. Ensimmäisen kerran Rs. Majoran osallistui Helsingissä Tuomarinkylässä järjestettyihin kisoihin vuonna 1999 yhden naisen ja hevosien joukkueella, kaksikolla Elisa Leppilampi / La Bamba. Menestystä ja erinomaisia sijoituksia on tullut useana vuonna ja mestaruuttakin on päästy juhlimaan kolmesti.

Ensimmäistä seuran voittoa päästiin juhlimaan vuonna 2000, kun Elisa Leppilampi ratsasti Domanilla tuntiratsastajien Suomen mestariksi juniorien koulumestaruusluokassa Laaksolla, Helsingissä.

Vuonna 2003 15.-17.8. Turussa järjestetyissä kisoissa Elisa Leppilampi / Domani kruunattiin jälleen mestareiksi, tällä kertaa senioreiden kouluratsastuksessa. 3.-5.8.2007 Lahden Messilässä juhlittiin puolestaan Tiia Jaakkolan ja Figaron Suomen mestaruutta senioreiden esteratsastuksessa.

Hannele ja Heikki Mutikaisen saavutuslista huikaa

Hannele ja Heikki Mutikainen ovat edustaneet Ratsastusseura Majorania kaikilla tasoilla, Helppo B-tasoisista luokista aina Grand Prix -luokkiin. Heikki on voittanut vuonna 2000 Breeders Prize -kilpailun hevosella Rousseau. Kilpailu on arvostettu kasvattajapalkinto, ja josta palkitaan myös merkittäväällä palkintosummalla. Nuorten hevosten 5-, 6-, ja 7-vuotischampionaatteja ja sijoituksia on Heikin nimissä hevosilla Ringo, Centurion, Vento, Ikaros, Solo, Rousseau ja Entrap. Vaikeissa koululuokissa voittoja ja sijoituksia on tullut mm. Wonnemanilla, Broby Semellellä, Ringolla ja Entrapilla.

Hannele on Majorania edustaessaan voittanut ja

*Tiia Jaakkola - Figaro, Messilä 2007
© Maija Virtanen*

*Joukkue palkintoineen, Messilä 2008
© Maija Virtanen*

sijoittunut hevosilla Nicoline, La Bamba, Källbackas Ettore, Rosmarin, Rothschilde ja Rhapsody.

Ennen Rs. Majoranin aikaa Hannele ja Heikki Mutikainen ovat saavuttaneet juniorien, nuorten ja seniorien luokissa yhteensä 15 Suomen mestaruusmitalia (kuusi kultaa, neljä hopeaa ja viisi pronssia), kolme Pohjoismaiden mestaruusmitalia (kullan ja kaksi pronssia) ja kolme EM-mitalia (hopea ja kaksi pronssia). Hannele edusti tuolloin Helsingin Ratsastajia ja Heikki Suomen Kenttäratsastusseuraa KF:ää. Lisäksi saavutuslistan kruununa ovat useat kansainväliset sijoitukset Saksassa, Tanskassa ja Ruotsissa.

Hannelen työparina arvokisoissa ja kansainvälisillä kentillä ovat olleet Itard, Magnus ja myöhemmin arvostettuna jalostusorina tunnettu Rothschild J. Heikin menestyshevosia ovat puolestaan olleet Ben Hur, Fanfyr, Majoran ja Panta Gruel.

Rs. Majoranin Eeva Kaartinen on kilpaillut vammaisratsastuksen arvokisoissa ja SM-kisoissa 2000-luvun alussa, mm. MM-kisoissa Belgian Mooreselessa syyskuussa 2003.

Vammaisratsastuksessa seuraa on edustanut kilpauransa alkuvaiheissa myös Katja Karjalainen, joka on sittemmin edustanut Suomea myös paralympialaisissa.

Kansallisissa koulukisoissa seuran väreissä ovat kilpailleet myös Teemu Ahtee / Pretty Girl ja Tiia Mutikainen hevosilla Chuzbina ja Four Elise.

Hubertusratsastus 2005
© Natsku Valtonen

Hubertus –ratsastus ja Ponilympialaiset

Hubertus -ratsastus astui kuvioihin mukaan Ratsastusseura Majoranin toisena syksynä, vuonna 1991. Junioreiden ja senioreiden erillisiin tapahtumiin, ratsastukseen, illanviettoon sekä hevosten maljojen nostoon, kutsutaan vuosittain ahkerimmat seuran jäsenet. Tapahtumaan on kuulunut vauhdikas maastoratsastus Heikki Mutikaisen tai opettajan johdolla, jossa on jahdattu kettuna toimivaa ratsukkoa, tai ohjelmassa on ollut tarhaketun metsästystä joko pellolla tai maneesissa. Viime vuosina maastossa on edetty rauhallisemmin ja täydennyksenä on ollut kisailua kentällä ja

*Hubertusratsastus 2007
© Hanzi Kanerva*

*Junnujen näytelmä, pikkujoulut 2008
© Maija Virtanen*

illanvietossa.

Reippaat ponikerholaiset kokoontuivat historian ensimmäisiin Ponilympialaisiin toukokuussa 2003 helatorstaina. Seuran ja ratsastuskoulun yhteistyönä järjestettävässä tapahtumassa ponikerholaiset testaavat vuoden aikana kartuttamiaan hevosmiestaitoja ja nauttivat päivän päätteeksi mehua ja täytekakkua. Tapahtuma on järjestetty vuoden 2003 jälkeen joka vuosi, tosin vuonna 2008 tapahtuma jäi väliin aikataulupäällekkäisyyksien vuoksi.

Pikkujoulut päättävät tapahtumavuoden, muutakin ohjelmaa on ollut

Ratsastusseura Majoran vietti ensimmäisiä pikkujoulujaan 16.12.1989. Sen jälkeen pikkujoulut ovat päättäneet tapahtumavuoden, niissä on mm. jaettu vuoden aikana suoritettuja hoito- ja ratsastusmerkkejä, palkittu vuoden aikana menestyneitä ratsastajia ja hevosia sekä jaettu kannustuspalkintoja esimerkillisestä toiminnasta sekä tietysti syöty joulupuuroa, juotu glögiä ja nautittu hyvästä seurasta ja ohjelmasta.

Leppävaaran ratsastuskoulun järjestämä ensimmäinen jouluratsastus oli ohjelmassa joulun alla 1989, kun maneesi oli saatu käyttöön vain reilua kuukautta aiemmin. Tallin alkuvuosina joulun alla vietiin myös tervehdys tallimaan omistajille, läheisessä kartanossa asuville af Heurlineille.

Seura pyöritti useamman vuoden ajan, tallin alkuvuosina, Maarit Seitsosen johdolla karkkikioskia. Tämän lisäksi on tehty muitakin talkoita, esimerkiksi esteitä ja kouluaitoja on siistitty, kunnostettu ja maalattu vuosien varrella yhteisvoimin. Seura hankki ensimmäiset kouluratsastusaidat vuoden 1997 mestaruuskilpailuihin ja sen jälkeen ne ovatkin olleet kovassa käytössä. Myös estekalustoa on uusittu ja kunnostettu säännöllisesti.

Seuran merkkivuotia on juhlittu matkan varrella: Viisivuotisjuhlat järjestettiin lokakuussa 1994 ravintola Lagunassa, 10-vuotiasta Rs. Majorania juhlittiin Albergan kartanossa vuonna 1999 ja siihenastisesta

taipaleesta kirjoitettiin myös Tuula Heinosen johdolla juhlaulkaisu, joka julkaistiin 23.5.1999. Opus löytyy edelleen Rs. Majoranin internet –sivuilta osoitteesta www.majoran.org historiaosion alta. Toukokuussa 2004 seuramestaruuskilpailujen yhteydessä nautittiin seuran 15-vuotisjuhlien kunniaksi täytekakkukahvit.

Majoran –viikkoa on vietetty tallilla kahtena vuonna, tammi-helmikuussa 2005 ja tammikuussa 2007. Viikon aikana jaettiin tietoa Rs. Majoranista toiminnasta, mm. jäseneksi liittymisestä ja jäseneduista.

Höysteenä myös luentoja ja demoja

Rs. Majoranin ensimmäinen luentoilta Heikki Mutikaisen johdolla järjestettiin 21.11.1989, aiheena oli istunta. Heikin johdolla, toiminnan alkuvuosina, käytiin asioita läpi mm. hevosen kasvatukseen, hoitoon ja ratsastukseen liittyen, ja Espoon kaupunki antoi tätä varten käyttöön tiloja Karakallion monitoimitalosta.

1990-luvun puolessa välissä Leppävaaran ratsastuskoulun järjestämänä alkoi ensimmäisen hevos- ja ponikerhon toiminta. Sen jälkeen kerhotoiminta on kasvanut niin, että keväällä 2009 eri tavoittein toimivia kerhoja on kuusi kappaletta. Kaikki kerhot on nimetty Leppävaaran ratsastuskoulun entisten opetushevosten mukaan: Sean, Mr Ed, Saga, Denny, Obelix ja Sandy. Yhteistyössä ratsastuskoulun kanssa on pidetty tiedotustilaisuuksia uusille ratsastajille ja ratsastajien vanhemmille, mm. yksi sellainen syksyllä 2001.

Huhtikuussa 2002 Rs. Majoran järjesti Leppävaaran ratsastuskoululla ensimmäistä kertaa kouluratsastustuomari Maria Collianderin demoesitys. Colliander vieraili kertomassa kouluratsastuksen arvostelusta tuomarin näkökulmasta ja valotti tuomaritoimintaa esimerkkiratsukoiden avulla. Tämän jälkeen Colliander on vierailut useana keväänä Majoranin luennoitsijana. Keväällä 2009 Matti Eklund piti demoesityksen esteratsastuksesta ohjaten kolmea esimerkkiratsukoiden ryhmää.

*Pirita - Josefine & Raisa - Rarissime, koulutuomarin luento 2006
© Maija Virtanen*

*Maria "Mascha" Colliander, koulutuomarin luento 2006
© Maija Virtanen*

Alkuvuodet tutustumisretkien kulta-aikaa

Ratsastusseura Majoran on järjestänyt vuosien varrella jäsenilleen tutustumisretkiä eri kohteisiin. Jäsenet ovat päässeet tutustumaan mm. vuonna 1991 Kastellin ratsutilaan Siikajoella. Kastellin ratsutilan väki teki Leppävaaraan myös vastavierailun.

Yhteistyö Kastellin ratsutilan ja sen omistajien kanssa on ollut Leppävaaran ratsastuskoululle merkittävää, sillä ensimmäisenä toimintavuonna Leppävaara sai lainaksi useita ratsuja juuri Siikajoelta. Viime vuosina samojen omistajien tila Siikajoella on tarjonnut monelle Leppävaarassa pitkään palvelleelle hevoselle ja ponille pehmeän siirtymän eläkkeelle.

Alkuvuosina pieni ryhmä seuran jäseniä tekivät tutustumisretken Tukholman kuninkaalliseen talliin. Ypäjän FinnDerby vakiinnutti asemansa jokavuotisena vierailukohteena 1990-luvun lopusta lähtien aina viime vuosiin asti.

Aiemmilta vuosilta aikakirjoihin on kirjattu mm. se, kun Heikki Mutikaisen ratsastustuntilaiset esittivät katrillin maneesin avajaisissa 23.10.1989, ja sama esitys nähtiin myös isommalla areenalla, Ruskeasuolla Kouluratsastuksen Kannatusyhdistyksen KORK:n näytöksessä huhtikuussa 1990 sekä Helsingin Suurkisoissa kesäkuussa 1990. Maarit Seitsosen ja Leena Rajakaltion ompelempiin luurankonappisiin, historiallisvaikutteisiin pukuihin pukeutuneet nuoret ratsastajat toivat seuralle ja tallille voiton Suurkisakilpailun erinomaisen suorituksen päätteeksi.

Katrillijoukkueeseen kuuluivat Minna Ojala / Fokker, Katriina Rautvuori / Gong, Jonna Vepsä / Sean, Nanna Erkkilä / Mr. Ed, Heidi Kivimaa / Saga, Terhi Pellinen / Batman, Hanna Paasonen / Denny ja Hanna Kolho / Robin.

Majoranin edustajia on nähty Ruskeasuon maneesissa myöhemminkin, kun Kouluratsastuksen kannatusyhdistys järjesti 13.10.2001 perinteisen ratsastusshown, jossa esiintyi yhdessä olympiaratsastaja Elisabeth Ernroothin kanssa Leppävaarasta seuraavat ratsukot: Pällikkö / Paula Eklund, Ombre / Janni Kettinen, Younker / Ilona

*Heidi - Kehris, Matti Eklundin estedemo 2009
© Noora Granath*

Eichhorn sekä Doris / Salla-Mari Kostia. Seura avusti projektin käytännön järjestelyissä.

Seuralla toistaiseksi kahdeksan puheenjohtajaa, internet on avannut mahdollisuuksia

Ratsastusseura Majoranilla on 20:n toimintavuotensa aikana ollut kahdeksan puheenjohtajaa: Heikki Mutikainen, Susanne Massingberd, Outi Virkki, Juha Tanskanen, Anu Leppilampi, Piia Ahtee, Leena Silfverberg-Issakainen ja kuluvana vuotena Sari Valkeasalo. Sihteereinä pitkän päivätyön ovat tehneet Maarit Seitsonen (neljä vuotta), Tuula Heinonen (seitsemän vuotta) ja Kirsi Luoma (kuusi vuotta). Heidän lisäksi seuran 20-vuotishistoriaan mahtuu neljä muuta lyhytaikaisempaa sihteeriä.

Seuran jäsenet ovat kouluttautuneet myös toimitsijatehtäviin. Esimerkiksi ratamestari-, estetuomari- ja koulutuomarikurssilla, Nuori Suomi -ohjaajakoulutuksessa sekä Nuoren Suomen järjestämässä Nuoret johtajat -koulutuksessa on nähty Majoranin edustajia.

Ennen internetin kulta-aikaa seura hoiti tiedotustaan postitse jäsenkirjeillä ja satulahuoneessa sijaitsevan ilmoitustaulun kautta. Ilmoitustaulun vieressä on edelleenkin seuran postilaatikko, johon voi jättää seuran toimintaan liittyviä aloitteita, palautetta, muita yhteydenottopyyntöjä sekä jäsenilmoituslomakkeen (löytyy myös internetistä). Seuran lehti Capriole ilmestyi Riitta Hyvösen toimittamana 1992, vuonna 1996 ilmestyi junioreiden tekemä lehti Ritva Pirhosen organisoimana.

Vuonna 2001 tapahtui murros, kun seuran www-sivut saatiin aktiiviseen käyttöön. Mm. toimintasuunnitelma, kilpailujen lähtölistat ja tulokset, muuta tietoa seuran toiminnasta, hevosten ja ponien esittelyjä sekä seuran hallituksen yhteystietoja siirrettiin seuran sivuille. Alkuaikoina sivuja päivitettiin kerran kuukaudessa.

Vuonna 2002 avattiin uudet internetsivut osoitteessa www.saunalahti.fi/majoran. Vuoden loppuun mennessä sivustoilla oli vierailtu lähes 10 000 kertaa. Vuonna 2007 seuran internetsivut muuttivat osoitteeseen www.majoran.org ja löytyvät samasta osoitteesta tänäkin päivänä.

Vuonna 2008 sivuilla vierailtiin yhteensä vajaa 40 000 kertaa, ja toukokuun puolessa välissä vuonna 2009 vierailuja vuoden alusta alkaen on ollut jo vajaat 15 000.

2000-luvulla moni asia on muuttunut ja mennyt eteenpäin, mutta Ratsastusseura Majoranin 20-vuotisessa perinteessä on paljon sellaista vanhaa ja arvokasta, mitä kannattaa kunnioittaa. Vähäpätöinen asia ei ole se, että tallitoiminnassa on yhteiset, linjakkaat pelisäännöt ja järjestelmällinen ja kunnioittava tapa käsitellä sekä hevosia että ihmisiä. Siitä sekä Leppävaaran Ratsastuskoulu että Ratsastusseura Majoran ovat tunnettuja. Mukavaa juhluvuoden jatkoa ja tervetuloa mukaan toimintaan!

Anu Helomaa, Rs. Majoranin sihteeri

Perustajajäsen Maarit Seitsonen kuuluu edelleen vakiokalustoon

Maarit Seitsonen oli yksi niistä kolmesta, jotka allekirjoittivat Ratsastusseura Majoranin perustamisasiakirjan 26.9.1989 Leppävaaran ratsastuskoululla. Kaksi muuta allekirjoittajaa olivat Heikki Mutikainen ja Kari Kuikka. Vahvoina taustavaikuttajina seuran synnyssä olivat myös Hannele Mutikaisen vanhemmat Ati ja Leena Rajakaltio.

*Maarit Seitsonen - Flamingo, elokuu 2005
© Maarit Seitsonen arkisto*

- Hannelen isä ja äiti alkoivat puhua oman seuran perustamisesta, heillä oli siitä kokemusta Oulusta. Huonoja esimerkkejä siitä, että ratsastuskoulu ja seura ovat yhdessä, samaa organisaatiota, oli nähty paljon, siksi oli viisasta tehdä kaksi juridisesti erillään olevaa yksikköä. Rajakaltiot antoivat hyviä, konkareiden neuvoja, joiden innostamana etenimme, Seitsonen muistelee.

Seura perustamista mietittiin ja valmisteltiin huolellisesti useissa alustavissa kokouksissa ja niiden ulkopuolella. Pohdinnassa olivat mm. sellaiset asiat, että tarvitaanko seuraa ylipäänsä, mikä sille annetaan nimeksi, onko seura viisasta rekisteröidä vai ei, minkälaiset toimintasäännöt muokataan ja millä rahoilla toimintaa pyritetään. Mukana suunnittelussa olivat mm. Ritva Pesonen, Marttina Jaatinen, Kari Kuikka, Linnea Fagerroth, Riitta Hyvönen sekä Heikki Mutikainen ja Maarit Seitsonen.

- Valmisteluiden jälkeen löysimme rohkeuden perustaa seura, sillä totta kai mietimme, mitä kaikkea se vaatii, työtä ja rahaa. Halusimme, että ratsastuskoulun edustaja oli mukana hallituksessa, jotta voisimme toimia koulun edun mukaisesti, muistelee Seitsonen.

- Perustamiskokous pidettiin 26.9.1989 yksityispuolen satulahuoneessa, samassa paikassa, jossa mm. Majoranin hallitus nykyisin kokoontuu. Kokoukseen osallistui kaikkiaan 35

tulevaa jäsentä, joista jopa 24 oli juniori-ikäisiä. Huone oli aivan täynnä, lapset istuivat lattialla, kun muualla ei ollut enää tilaa. Kokous ei kestänyt kauaa, sillä asioita oli valmisteltu etukäteen ja esityslista eteni nopeasti, Seitsonen kertaa.

Seuran nimi aiheutti keskustelua

Etukäteen yksi paljon puhuttanut aihe oli seuran nimi. Tallilla järjestettiin aiheeseen liittyen jopa nimikilpailu, josta valtaosa ehdotuksista liittyi Leppävaara -nimeen ja luonteva vaihtoehto olisi tietenkin ollut Leppävaaran Ratsastajat.

- Joku olisi siitä kuitenkin vääntänyt lyhenteen LepRa. Sairauden leima olisi ollut ikävä, siksi halusimme löytää jotain muuta. Kari Kuikka ehdotti jossakin kokouksessa nimeä Majoran, joka saikin kannatusta, se oli erilainen ja elegantti, muistelee Seitsonen.

Nimi Majoran viittaa Heikki Mutikaisen entiseen kisahevoseen, Majoraniin. Se oli ollut Heikin mukana armeijasotajana, jolla hän oli mm. sijoittunut kansainvälisesti ja saavuttanut SM-mitaleita. Se käyskenteli arvonsa mukaisesti tallilla vapaana.

- Majoran -nimen kohdalla mietimme sitä, että jos joku koulutuomari yhdistäisi seuran nimen hevoseen. Ajattelimme kuitenkin, että ratsukon menestyksestä on sen verran aikaa, että yhdistämisen mahdollisuus pienenee koko ajan. Nykyisin edes seuran väki ei välttämättä muista nimen tausta, vaikka toki se herättää edelleen uteliaisuutta ja kysymyksiä.

- Hoidin alkuaikoina Heikin Solo -hevosta ja olin kerännyt voikukkia sitä varten valkoiselle puutarhapöydälle talteen. Kun Majoran huomasi aarteeni, se ryntäsi paikalle toiselta puolelta pihaa ja kaikista häätistelyistä huolimatta iski kiinni herkkuihin. Se söi kaiken, paitsi sylki yhden juurineen tulleen kukan juurakon pois, Seitsonen muistelee nauraen.

Mutikaiset tutuiksi Tuomarinkylässä

Maarit Seitsonen (o.s. Kurki) on ollut hevosnainen pienestä lähtien.

- Olen harrastanut hevosia ja ratsastusta jo pikkutytyöstä. Isä ratsasti Haminassa armeijan joukoissa, jotka myöhemmin jalkautettiin. Hän piti ratsastamisesta tykkihevosilla, joiden kanssa hän hurjasteli Haminan hiekkakuopilla. Äiti oli maalta, hänen kotonaan oli aina ollut hevosia. Asuimme Turussa ja 10-vuotiaana selvitimme missä lähin ratsastuskoulu sijaitsee. Ilmoittaudun viiden kilometrin päässä sijaitsevalle ratsastuskoululle kesäleirille, vaikka en silloin osannut edes ratsastaa. Syksyllä jatkoin tunneilla, pääsin mukaan talliporukkaan, teimme reissuja Ypäjälle, jne. Siitä se alkoi.

Seitsonen muutti parikymppisenä pääkaupunkiseudulle töiden perässä, ratsastusharrastus jatkui vuonna 1984 Helsingin Tuomarinkylässä. Tuolloin hän hankki ystävänsä kanssa hevosen, Suomessa syntyneen ori Holy Ghost "Siggen", joka asusti Tuomarinkylässä ja Punametsässä. Kiltti ori oli mukava harrastehevonen.

- Heikki ja Hannele pitivät samaan aikaan hevosiaan Tuomarinkylässä. Kävin silloin erilaisilla hevosretkillä mm. Unkarissa ja joku matkaseuralaisista tiesi kertoa, että vuonna 1988 Mutikaiset olivat löytäneet oman paikan ja olivat rakenteilla. Minua tietysti kiinnosti, sillä odotettavissa oli ratsastuskoulu, jossa oli pirteitä ja hyviä hevosuttavuuksia.

Mutikaisten tyyli pitänyt mukana 21 vuotta

Seitsonen aloitti Leppävaarassa ensimmäisillä tunneilla vuonna 1988 yhdellä viikkotunnilla ja nopeasti harrastus täydentyi toisella viikkotunnilla. Ratsastuskoulun alkuaikoina Heikki piti kaikki tunninit.

Seitsosten Soni –poika syntyi vuonna 1992 ja tuore äiti palasi pojan syntymän jälkeen nopeasti ratsastamaan. Pääsääntöisesti Seitsonen kävi Hannelen ja Heikin tunneilla maanantaisin ja keskiviikkoisin (ma 18-19 ja ke 18-19). Muuten, Seitsosen ratsastusharrastus jatkuu edelleen tutulla keskiviikon tunnilla!

- Opetustyyli on pitänyt minut täällä: Hannele ja Heikki opettavat sillä tyylillä, jolla minäkin haluan ratsastaa. Perusfilosofiana on ajatella hevosta, miten hevonen kulkee hyvin, ja toimia sen mukaan eikä pakottaa hevosta kulkemaan tietyllä tavalla. Lisäarvoa on tuonut se, että olen nähnyt, kuinka he ratsastavat ja kilpailevat, vahva kokemus kumpuaa taustalta, Seitsonen viittaa Mutikaisten erinomaiseen menestykseen kilpailuissa ja jatkaa:

- Edelleen, kun käyn katsomassa ratsastuskilpailuja, minulle on tärkeää, että näen kisoissa hyvää ratsastusta.

- Koen, että talli ja koulu ylipäänsä ovat puitteiltaan sellaiset, etten voisi kuvitellakaan käyväni muualla vakiotunneilla. Susanna Salmio on ollut mukana molemmilla viikkotunneillani alusta asti, maanantaisin alusta lähtien mukana olleita edustaa Eija Komulainen. Muut tuntilaiset ovat tulleet sen jälkeen, mutta ovat silti ratsastaneet kauan. Täällä olen saanut paljon ystäviä, Seitsonen lisää toisenkin tärkeän syyn jatkaa.

Mutikaisten tunnilla samalla hevosella ratsastetaan pitkään, jopa useita vuosia. Maarit Seitsoselle näitä yli vuorokautta ratsastustuttavuuksia on ehtinyt kertymään useita.

- Alusta jos muistelee, olen ratsastanut pidemmän pätkän mm. seuraavilla hevosilla: Consul, Knud, Tabasco, Argus, Domingo, Nikolai, Flamingo, Havanna, Marico ja Larino. Parhaillaan ratsastan Napoleonilla. Tuntihevosi olen hoitanut missään vaiheessa, mutta Mutikaisten hevosten kanssa olen auttanut. Alussa hoidin Heikin Solo -hevosta, ihana tapaus, jolla Heikki kilpaili. Wonnemania hoidin myös, Seitsonen kertoo.

Ratsastusharrastus on jatkunut myös Seitsosten seuraavassa polvessa, ja luonnollisesti, Leppävaaran ratsastuskoululla.

- Soni aloitti 3-vuotiaana minitunneilla ja ratsasti 13 vuotta. Nyt lukiolaisen aika ei tahdo riittää ja ohjelmassa ainakin toistaiseksi tauko.

Nykyisin työelämässä rakennusalan assistenttina toimivan Seitsosen elämään mahtuu ratsastuksen ja työn lisäksi mm. paljon urheilua ja liikkumista.

20 vuoden seuraputki, perustajajäsenestä tilintarkastajaksi

Maarit Seitsonen toimi Ratsastusseura Majoranin sihteerinä seuran alkuvuosina 1989-1992, Sonin syntymään asti. Sen jälkeen hän ei ole ollut varsinaisesti mukana seuran hallitustoiminnassa, mutta vuodesta 1992 lähtien hän on toiminut tilintarkastajana. Oma, erityinen, silmäterä on ollut Hubertus -ratsastus, jonka järjestelyissä Seitsonen on ollut mukana lukemattomia kertoja.

- Hienoa oli, kun tallin yläkerrasta löytyi kaikkea ihanaa vanhaa ja sai tehdä yhteistä juhlaa.

Maarit Seitsonen - Marico, elokuva 2005
© Maarit Seitsosen arkisto

Hubertuksen koristelu on ollut minulle tärkeää. Juhlissa pukeudutaan, katetaan posliiniastiat, joilta syödään Halisen Elinan tekemää hyvää ruokaa ja kutsutaan seuraihmissen lisäksi mukaan myös kutsuvieraita.

Useasta mukanaolovuodesta huolimatta Seitsonen ei ole ikinä ratsastanut Hubertuksessa, vaan toiminut järjestelypuolella. Sama kuvio on ulottunut myös kilpailemiseen.

- Oma kilpaileminen jäi syrjään kaikkien taustatehtävien vuoksi. Halusin kilpailla rauhassa, valmistautua hyvin ilman muuta sutinaa, eikä se ollut mahdollista, siksi kilpaileminen jäi. Enää kilpaileminen ei kiinnosta, sillä minulla ei ole sellaista hevosta, jonka kanssa voisin olla tyytyväinen lähtötilanteeseen. Jossakin vaiheessa lapsen kanssa oli sellainen vaihe, että pääasia oli, että pääsi ylipäänsä ratsastamaan. Vuodet menevät nopeasti, Seitsonen muistelee.

Seitsonen on ollut jäsenenä ennen Leppävaaraan siirtymistään turkulaisessa Pegasoksessa ja Tuomarinkylän Ratsastajissa. Rs. Majoranin synnyttyä hänen elämässään on ollut yksi ratsastusseura. Vaikka seuratoiminta on niellyt tunteja, se on myös antanut paljon.

- Tallilla oli aina puuhattavaa, pidin alkuvuosina seuralle karkkioskia, jonka kautta saatiin seuralle rahaa. Sosiaalinen toiminta on ollut antoisaa ja kun toiminta oli pienimuotoisempaa, lapset ja aikuiset olivat paljon tekemissä, kaikki tunsivat toisensa, olivat lähellä toisiaan. Seuran toiminta on aaltoillut vuosien mittaan, välillä on ollut hiljaisempaa. Esimerkiksi kymmenisen vuotta sitten oli aktiivisempi vaihe, tapahtumia oli paljon.

- Kun saimme oman seuran pystyyn, ei ole käynyt mielessäkään vaihtaa. Vaikka en olekaan nykyisin toiminnassa mukana, seura merkitsee minulle paljon, Seitsonen kertoo.

Ahteet edustavat perustamiskokouksen nuorempaa sukupolvea

Teemu Ahtee, 14, oli yksi niistä 24 juniori-ikäisestä, jotka olivat mukana Rs. Majoranin perustamiskokouksessa 26.9.1989, ja istui yksityissatulahuoneen lattialla muiden nuorten joukossa. Piia Ahtee, 10, nykyisin Ahtee-Koponen, ei ollut kokouksessa, mutta tallilla kuitenkin, varmaankin harjaamassa poneja. Myös Piia liittyi seuran jäseneksi alusta lähtien.

Piia oli aloittanut ratsastamisen Leppävaaran tallilla elokuussa 1988. Koska kotimatkan varrella oli valaisematonta metsää, pimeinä syysiltoina vanhempi noutaja oli paikallaan. Ahteen kotijoukoissa ihmeteltiin, kun teini-ikäinen Teemu ilmoittautui siihen tehtävään vapaaehtoiseksi. Vapaaehtoisuuden syykin selvisi nopeasti, sillä Teemu aloitti ratsastuksen Leppävaaran ratsastuskoululla kesällä 1989.

*Piia Ahtee, Teemu Ahtee - Lafayette, 2009
© Anu Helomaa*

Ahteen perheen vanhemmat eivät itse ratsastaneet, mutta kaikki kolme lasta päätyivät hevosten pariin. Teemun ja Piian sisko Kati hevosteli hänkin aikansa, mutta harrastus ei ollut yhtä totaalista kuin kahdella ensin mainitulla. Yksi vuoden kohokohdista oli, kun Ahteen juniorit pääsivät joka vuosi mummon ostamilla lipuilla katsomaan Helsinki International Horse Show'ta.

Ratsastuskoulun alkuvuosina Teemu hoiti Prinsiä ja Knudia. Erona tyttöihin taisi olla se, että sillä, ketä hoiti tai kenellä ratsasti, ei ollut niin merkitystä, hevosista ei kirjoitettu päiväkirjoihin tai penaaileihin omina sydänkäpysinä.

- Ratsastuskoulun alkuaikoina menin monilla eri hevosilla. Ensimmäisistä kisoista minulla ei ole suuremmin muistikuvia, en edes muista, milloin kilpailin ensimmäistä kertaa ja kenellä menin. Jossain vaiheessa ratsastin paljon Hertsoginalla, Donnalla ja myös Filimonilla, Teemu muistelee.

Piia Ahtee ja Jackpot ovat yltäneet neljään seuramestaruuteen

Jackpotista tuli taas Piian vakioratsu, jolla hän ratsasti käytännössä neljä vuotta. Yhteistyön tuloksena pari saavutti neljä seuramestaruutta, joista kolme tuli esteiltä ja yksi kouluratsastuksesta. Jackpot tuli Leppävaaran ratsastuskoululle jo toiminnan alkuvuosina ja palvelee fanejaan uskollisesti edelleen. Hevospuolella Piialla on eniten ratsastustunteja takana Filimonin ja Hertsoginan kanssa.

- Olen aina ollut sitä mieltä, että kouluratsastus on kivempää, mutta esteillä pärjäsin juniorina

paremmin. Tuntiratsastajien SM-kisoihin en osallistunut, mutta neljästi edustin JP:n kanssa seuraa Villivarsa Cupissa (cupissa kilpailtiin sekä koulu- että esteratsastuksessa) ja olimme mukana valtakunnallisessa finaalisakin, muistelee Piia.

15 aktiiviseen tallivuoteen mahtuu myös monta hoidokkia.

- Woody oli ensimmäinen hoitoponini, joka oli äärimmäisen kiltti hoidettaessa, mutta sen selässä ei tahtonut pysyä kukaan. Pahimmillaan putosin siltä saman tunnin aikana viisi kertaa. Fokkeria hoidin pitkään ja hartaasti, vuositolkulla, kunnes tuli vaihto hevosiin. Hevospuolella hoidokkejani olivat Gemon, Hertsogina, Hamlet sekä Mutikaisten hevoset Don Giovanni ja Nicoline, ja muutkin yksityiset, listaa Piia.

Ensimmäiset tilit johdattivat takaisin tallille

Juniorina Teemu ei kerännyt seurakilpailuissa voittoja tai seuramestaruuksia. Kilparatsastajan ura kouluratsastuksessa käynnistyi todenteolla vasta vuosia myöhemmin, omien hevosten myötä 2000 – luvulla.

- Jos junnuna olisi halunnut tosissaan pärjätä, olisi pitänyt ratsastaa ainakin kahdesti viikossa. Koska koko sisaruskaartimme ratsasti, kysymys oli jo taloudellinen. "Oikea" kilpailuharrastukseni on myöhäisherännäistä. Toki seurakisojen jälkeen kynnyksellä lähteä aluekisoihin oli matalampi, Teemu kertoo.

Teemu Ahtee on tällä hetkellä yksi niistä Rs. Majoranin jäsenistä, joka kilpailee seurakisojen ulkopuolella, alue- ja kansallisen tason koulukisoissa. Parikymppisenä, vuosina 1995-99, ratsastuksesta tuli viiden vuoden tauko armeijan ja lentäjäkoulun vuoksi.

- Kun olin opiskelijaelämän jälkeen saanut parit ensimmäiset tilit, tuli tunne, että on pakko päästä ratsastamaan, ja marssinkin Leppävaaraan Heikin luokse. Vakiotunti järjestyi alkuun Soile Kokon tunnilta, ja aika pian sen jälkeen siirryin Hannelen ohjaukseen.

- Päädyin esteratsastuksen sijaan kouluratsastukseen pitkälti siksi, että aloitin ratsastamisen Leppävaarassa. Jos hevosharrastukseni olisi saanut alkunsa esimerkiksi Kilossa, estepainotteisella tallilla, olisi varmaan tullut hypättyä enemmän. Toki hyppääminen kuuluu nykyisin osaksi harjoittelua, mutta hevoseni terveydentila ei ole valitettavasti sallinut säännöllistä hyppäämistä.

Oma hevonen kasvatti kilpailuviettä

Teemu Ahteen kilpailuelämään vaikutti virkistyttävästi oman hevosen hankinta. Vuonna 2006 omaksi silmäteräksi tuli Pretty Girl, lempinimeltään Sammakko.

- Sammakolla ehdin kilpailla kaksi kautta ennen sen loukkaantumista. Ensimmäinen kausi meni aluetasolla Helppo A - Vaativa B –luokissa. Toisena kautena ohjelmassa oli kansallisissa Helppoa A:ta ja Vaativaa B:tä. Paras suorituksemme taisi olla sijoittuminen Lappeenrannassa Vaativa B –luokassa. Kisaaura tyssäsi kuitenkin Sammakon loukkaantumiseen, sillä takajalan jänne vammautui niin, että kisaaminen sen kanssa sairauslomien jälkeenkin olisi ollut epävarmaa, Teemu harmittelee.

Syksyllä 2008 Teemu Ahtee löysi Ruotsista kilparatsukseen tanskalaisen puoliveritamman, Lafayetten. Hevonen on nyt 7-vuotias ja säkäkorkeudeltaan yli 180 cm. Kaksikkoa valmentaa viikoittain Maria Colliander ja toisinaan myös Kikko Kalliokoski. Lisäksi ratsukko on osallistunut mm. Terhi Stegarsin ja Arthur Kottas-Heldenbergin kursseille.

- Tämän kauden tavoitteeni on oppia kilpailemaan uudella hevosella. Tavoitteemme ovat Helppo A-

tasolla, alue- ja kansallisissa kisoissa. Hevosessa sen verran laatua, että sen kanssa voisi pärjätä vaativissakin luokissa kansallisella tasolla.

- Pidemmän aikavälin tavoitteeni on oppia ratsastamaan koko ajan paremmin ja katsoa, kuinka pitkälle rahkeet riittävät. Haaveenani olisi joskus ottaa kolme kuukautta virkavapaata ja lähteä Saksaan treenaamaan. Toki yhden hevosen kanssa valmentautumisessa ja kilpailemisessa on aina riskinsä, takapakkeja tulee loukkaantumisten vuoksi, Teemu pohtii.

Seurauskollisuutta ei kyseenalaisteta

Sillä päivällä, kun Teemu Ahtee istui yksityissatulapuolen satulahuoneen lattialla Rs. Majoranin perustamiskokouksessa, on edelleen merkitystä. Teemu on edelleen seuran jäsen ja kuului myös seuran hallitukseen muutamia vuosia 2000-luvun alussa.

- En ole harkinnut seuranvaihtoa, vaikka sitä onkin minulta kysytty. Siinä, mitä seurat ratsastajilleen tarjoavat, ei ole suuria eroja. Tietysti valmennustiimiin, esimerkiksi Team Nissalaan kuulumisen, pienentäisi yksittäisen ratsastajan kuluja. Minulle kuitenkin kisaluvankin maksaminen on tärkeä juttu. Ja totta kai se vaikuttaa, että olen ollut mukana perustamassa seuraa, vaikkakin olin kovin nuori: Seura saa kohdella minua aika huonosti, ennen kuin lähden menemään, Teemu nauraa.

Piiankaan seurauskollisuutta ei ole tarvinnut kyseenalaistaa. Tällä hetkellä äitiyslomaansa viettävä perheenäiti on istunut Rs. Majoranin hallituksessa lähes kaikilla paikoilla. Koska hän oli hallituksessa ensimmäistä kertaa alaikäisenä, sääntöjäkin piti ihan tarkistaa, voiko alaikäinen olla hallitustoiminnassa mukana.

- Seura ja talli ovat olleet minulle aina tärkeitä paikkoja, sillä siellä ovat olleet hevoset, kaverit ja siellä on päässyt kilpailemaan. Vakuutusturva on avittanut, sen verran on tullut pudottua. Seura on maksanut minulle ratamestarikurssin, estetuomari- ja puolet koulutuomarikurssista. Niiden roolien kautta olen vastaavasti päässyt auttamaan seuraa, Piia toteaa.

Seuran nimi Rs. Majoran herättää edelleen kilpakentillä kysymyksiä, mistä se tulee. Kun ihmiset osaavat yhdistää sen Leppävaaran ratsastuskouluun ja Espooseen, mielleyhtymät ovat poikkeuksetta positiivisia.

- Talli ja seura ovat saaneet aina hyvää palautetta, ihmiset yhdistävät laadun sekä hevosiin että opetukseen. Lisäksi jämpä tallikuri ja asioiden hoitaminen järjestelmällisesti saavat kiitosta. Vanhemmat ihmiset henkilöivät tallin ja seuran Heikkiin ja Hanneleen, mutta muutkin saavat kiitoksia, Teemu kertoo.

Anu Helomaa